

زیر برف، در دل آلودگی / برف تبریز هم حریف آلودگی نشد

تبریز اولین‌ها، پس از روزهای خشک و بی‌باران پاییز که به بالارفتن بی‌سابقه حجم آلودگی و تعطیلی‌های مکرر مدارس منجر شد، دی‌ماه پر برفی را تجربه کرد؛ برفی و کولاکی که با وجود استمرار چند روزه نتوانسته حریف آلودگی شود.

خبرگزاری فارس از تبریز، فرینوش اکبرزاده: تبریز اولین‌ها، پس از روزهای خشک و بی‌باران پاییز که به بالارفتن بی‌سابقه حجم آلودگی و تعطیلی‌های مکرر مدارس منجر شد، دی‌ماه پر برفی را تجربه کرد؛ برفی و کولاکی که با وجود استمرار چند روزه نتوانسته حریف آلودگی شود.

آن‌چنانکه مدیرکل حفاظت از محیط زیست آذربایجان شرقی هم به این آلودگی اذعان کرده و هوای کلان‌شهر تبریز را برای «سومین روز پیاپی» برای گروه‌های حساس ناسالم اعلام کرده است.

حمید قاسمی با اشاره به اینکه متوسط ۲۴ ساعت گذشته شاخص آلودگی هوای تبریز از ساعت ۸ دیروز تا ۸ امروز براساس ذرات ۲.۵ میکرون، ۱۰۳ است، این حجم آلودگی را برای گروه‌های حساس، ناسالم معرفی و تصریح کرد که هوای این کلان‌شهر در دو روز گذشته نیز ناسالم بود.

حالا ما مانده ایم و این کلاف سردرگم؛ باد نمی‌وزد، هوا آلوده است؛ باران نمی‌بارد، هوا آلوده است؛ برف نمی‌آید، هوا آلوده است و حتی الان که برف سه روز است بی‌وقفه می‌بارد و کل شهر درگیر راه‌بندان و تعطیلی مدارس و شن‌پاشی است هم هوا آلوده است!

این روزها شکوه روزگاران «تبریز مه‌آلود» جای خود را به «تبریز دود آلود» داده و مردم شهر در هر آب و هوایی، باید نگران نفسی باشند که فرو می‌دهند، نفسی که این روزها ممد حیات نیست و مفرح ذات هم نمی‌تواند باشد.

قصه آلودگی هوا برای کشور ما و دیگر کشورهای در حال توسعه، داستان تازه‌ای نیست، استفاده گسترده از سوخت‌های فسیلی، هدررفت انرژی، سوخت غیراستاندارد خودروها، روند صعودی تعداد وسایل نقلیه در مقابل روند نزولی کیفیت آنها، تخریب محیط زیست و ناپدید شدن منابع اکسیژن‌ساز درون و برون شهری، در کنار کم‌توجهی به منابع انرژی پاک، قصه پرغصه‌ای را شکل داده‌اند که ثمره آن را این روزها به خوبی می‌بینیم، نفس با طعم دود.

با وجود گذشت سه روز از آلودگی شدید هوای تبریز، هنوز تنها اطلاعی که در این زمینه منتشر می‌شود، با عبارت «هشدار» و «مراقب باشند» همراه است و مسؤولان این حوزه در سطح اطلاع‌رسانی عمومی، تاکنون به هشدار دادن نسبت به عدم خروج بیماران قلبی و ریوی از منزل، عدم حضور دانش‌آموزان در مدرسه و ماندن افراد با آسیب‌پذیری بالا همانند سالمندان و خانم‌های باردار در منزل اکتفا شده است.

حالا بماند اینکه افراد شاغل در بخش‌های دولتی و غیردولتی اگر شامل شرایط فوق‌شوند، تکلیف چیست و چگونه قانون از چنین افرادی در شرایط همانند بحران فعلی حمایت می‌کند.

این روزها و با عنایت به بارش مستمر برف و عدم حضور یا کاهش چشمگیر حضور خودروهای نقلیه عمومی در مناطق غیرمرکزی شهر، شاهد تردد خودروهای شخصی هستیم که از عوامل افزایش آلودگی هوا معرفی شده‌اند.

حالا باید یک بار دیگر بنشینیم و برای خودمان و فردای خودمان فکر کنیم؛ مایی که در این شهر و این کشور روزگار می‌گذرانیم و از هوای آن، چه پاک و چه آغشته به سموم و آلاینده‌ها، تنفس می‌کنیم؛ مایی که فرداهای نه‌چندان دور پاسخگوی نسل جدید خواهیم بود؛ مایی که در این وضعیت، مشغول عادی‌ترین امور زندگی هستیم، مشغول زندگی هستیم...